

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kf.III.45.138/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Az alperes: ... Kormányhivatal
(alperes címe)

A per tárgya: közszolgálati jogviszony megszűnéséből eredő közszolgálati jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.407/2023/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla Kf.700.407/2023/17. számú ítéletének a felperes csatlakozó fellebbezését elutasító rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek között határozatlan idejű kormányzati szolgálati jogviszony állt fenn. Az alperes 2020. március 24-én a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 104. § (1) bekezdés m) pontja alapján a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyának 2020. február 29-i hatállyal történt megszűnését állapította meg. A Közszerződési Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) a 2020. július 27-én kelt határozatával a

felperes – jogellenességre, joggal való visszaélésre, az egyenlő bánásmód megsértésére, valamint az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegésére hivatkozó – közszolgálati panaszának részben helyt adva a kormányzati szolgálati jogviszony jogellenes megszűnésével összefüggésben kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek átalánykártérítés címén tízhavi illetménynek megfelelő 3.880.000 forintot; egyebekben a panaszt elutasította.

[2] A felperes pontosított kereseti kérelmében a KDB határozatának megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az alperes jogellenesen alkalmazta a Kit. 104. § (1) bekezdés m) pontját a kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnésének jogcímeként, az csak indokolt felmentéssel, a Kit. 107. § (3) bekezdése és 75. § (3) bekezdése alapján lett volna megszüntethető.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a – megismételt eljárásban hozott ítéletével a KDB határozatát megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony egyenlő bánásmód követelményébe ütköző megszüntetése okán fizessen meg a felperesnek elmaradt illetmény jogcímén 13.437.827 forintot, elmaradt cafeteria-juttatás jogcímén 697.297 forintot, kártérítés jogcímén 278.000 forintot, sérelemdíj jogcímén 500.000 forintot – és ezen tőkeösszegek után késedelmi kamatot –, átalánykártérítés jogcímén tízhavi illetményének megfelelő összegű, mindösszesen 4.345.600 forintot, továbbá 25.402 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felperes kormányzati szolgálati jogviszonya a bíróság ítéletének jogerőre emelkedése napjával szűnik meg; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[4] Az ítélet ellen elsőként az alperes élt fellebbezéssel, amelyben a felperes teljes keresetének elutasítását kérte.

[5] A felperes iratbetekintés során az alperes fellebbezéséről – még felterjesztése előtt – tudomást szerzett, és annak ismeretében 2023. augusztus 29-i keltezéssel fellebbezést, azzal egyidejűleg igazolási kérelmet nyújtott be az elsőfokú bíróságra, és egyben fellebbezési ellenkérelmet, valamint az előzőleg eljárás másodfokú tanács kizárása iránti kérelmet is előterjesztett. A felperes e beadványa fellebbezési részében az ítélet indokolásának megváltoztatását kérte a tekintetben, hogy „iratellenes a további diszkriminációs esetek elutasítása – így a vallási alapú – amelyeket ezért [...] indokolatlanul utasítottak el”. Jelezte azt is, hogy a „Pest Megyei MKK konferenciáról történt kizárásom alapján ért diszkriminálásaim elutasítás miatt is kérem az indokolás erre vonatkozó elutasításának módosítását”.

[6] A Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: másodfokú bíróság) a felperes kizárás iránti kérelmének és igazolási kérelmének elutasítását, valamint fellebbezésének visszautasítását követően a 6. sorszámú végzésében felhívta a felperest fellebbezési ellenkérelem vagy csatlakozó fellebbezési kérelem 8 napon belül, írásban „ennél a bíróságnál” történő előterjesztésére. A felperes e végzést és az annak mellékletét képező alperesi fellebbezést a letöltési igazolás tanúsága szerint 2023. november 22-én vette át.

[7] A felhívásra a felperes 2023. november 30-án elektronikus úton – a fellebbezés előterjesztéséhez készült nyomtatvány használatával – terjesztette elő fellebbezési ellenkérelmét, amely ekképp az elsőfokú bíróságon került iktatásra, és onnan irattovábbítással 2023. december 4-én érkezett meg a másodfokú bíróságra. A felperes a másodfokú eljárás során 2024. június 11-én megtartott tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy „az írásbelivel egyezően fenntartom a fellebbezési ellenkérelmemet, és abban az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérem a megállapított diszkrimináció és annak jogkövetkezményei vonatkozásában, tehát magát az ítéletet elfogadom. Ugyanakkor csatlakozó fellebbezéssel kérem az ítélet indokolásának módosítását az általam kifejtettek szerint a vallási diszkrimináció tárgyában”.

A Fővárosi Ítéltábla döntése

[8] A másodfokú bíróság ítéletében a felperes csatlakozó fellebbezését visszautasította, és – a nem fellebbezett részt nem érintve – az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatva kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a kormányzati szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben 8.691.200 forint átalánykártérítést. Megállapította, hogy a felperes kormányzati szolgálati jogviszonya a megszüntetésről szóló alperesi jognyilatkozat szerinti időpontban szűnt meg.

[9] A másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezés visszautasítása indokolása körében kifejtette, hogy a Kúria már több határozatában (Kf.V.35.067/2022/12., Kfv.VII.37.236/2023/13.) rögzítette, miszerint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 105. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 372. § (2) bekezdésére is figyelemmel a csatlakozó fellebbezést a fellebbezés közlésétől számított nyolc napon belül a másodfokú bíróságnál kell előterjeszteni.

[10] A 6. sorszámú végzés megfelelő tájékoztatást adott arról, hogy a csatlakozó fellebbezést milyen határidőn belül és hol kell előterjeszteni, ennek ellenére a felperes 2023. november 30-án az elsőfokú bíróságra nyújtotta be a beadványát, amely csak 2023. december 4-én, azaz a 2023. november 22-i közléshez képest elkéssetten érkezett meg a másodfokú bíróságra. A felperes e beadványa nemcsak fellebbezési ellenkérelmet tartalmazott, hanem – annak tartalma szerint – csatlakozó fellebbezést is, amelynek a Pp. 617. §-a alapján számított határidő szerint legkésőbb 2023. december 1-jéig kellett volna a másodfokú bíróságra megérkeznie. A csatlakozó fellebbezés alaki és tartalmi követelményei megegyeznek a fellebbezés alaki és tartalmi követelményeivel, a határidő számítására pedig az általános rendelkezések irányadóak [Kp. 99. § (3) bekezdés, 36. § (1) bekezdés e) pont; Pp. 146. §, 148. §]. Ezek megtartottsága hiányában a másodfokú bíróságnak a csatlakozó fellebbezést vissza kell utasítania a Kp. 102. §-a és a Pp. 372. § (3) bekezdése szerint is.

[11] Mivel más bírósághoz történő előterjesztése esetén a csatlakozó fellebbezés akkor minősül benyújtottnak, amikor a másodfokú bírósághoz ténylegesen megérkezik (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.306/2012/4.), a felperes csatlakozó fellebbezése elkéssett, és erre figyelemmel azt a Kp. 105. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 102. § (1) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

[12] A határozat rendelkező része és indokolása tájékoztatást adott arról is, hogy az ítéletnek a csatlakozó fellebbezést visszautasító rendelkezése ellen fellebbezésnek a Pp. 372. § (3) bekezdésére és a Kp. 102. § (2) bekezdésére, valamint 112. § (1) bekezdésére figyelemmel helye van.

A fellebbezés

[13] A felperes fellebbezésében elsődlegesen a jogerős ítélet csatlakozó fellebbezését visszautasító részének a „megsemmisítését” és annak érdemi elbírálását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására „kötelezését” és másik eljáró tanács kijelölését

kérte. Álláspontja szerint a visszautasító rendelkezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe, a Kp. 105. § (1) bekezdésébe, valamint a Pp. 372. § (1) és (2) bekezdésébe ütközik.

[14] Kifogásolta, hogy a fellebbezési ellenkérelem határidőben érkezésének vizsgálata nem észszerű időn belül történt, a másodfokú bíróság 8 hónapos késedelemmel hozott döntést. Sérelmezte, hogy a bíróság „összeválogatta” a Kp. és a Pp. egyes szabályait, és azok közül a felperesre nézve kedvezőtlenebbeket alkalmazta: a Kp.-ból a 8 napos határidőt, a Pp.-ből pedig a másodfokú bíróságon történő előterjesztést. A Kp. nem írja elő, hogy melyik bíróságon kell előterjeszteni a kérelmet, ezért annak elsőfokú bírósághoz történő benyújtása nem volt jogszerűtlen.

[15] Hangsúlyozta, hogy a fellebbezést már a másodfokú bíróság felhívása előtt megismerte, ezért a felhívást megelőzően, 2023. augusztus 29-én benyújtott („első”) fellebbezési ellenkérelme semmiképpen sem tekinthető elkésletnek, azt ugyanis nem tiltja jogszabály, hogy amint tudomására jut a fellebbezés, fellebbezési ellenkérelmet terjesszen elő.

[16] A 2023. november 30-án előterjesztett („második”) fellebbezési ellenkérelmét is határidőben nyújtotta be az elsőfokú bíróságra, amely bíróság 2023. december 1-jén – még határidőben – intézkedett az irat továbbítása iránt, ennek ellenére az a Fővárosi Ítéltáblán csak 2023. december 4-én került iktatásra. A vonatkozó jogszabályok szerint az állami szervezeteknek elektornikus úton kell egymással kapcsolatot tartaniuk, ezen felül a két bíróság azonos székhelyen, egy épületben működik, így a továbbításból eredő késedelmet nem lehet a felperesre hárítani.

[17] Felperes a Kp. 84. § (1) bekezdésére, valamint a „Pp. 80.” §-ára hivatkozással kifogásolta azt is, hogy a másodfokú bíróság ítéletben határozott a beadványa visszautasításáról, ezzel megfosztva felperest az igazolási kérelem benyújtásának lehetőségétől is, holott csak az eljárást befejező döntést kell ítéletben rögzíteni, minden más döntés formája végzés.

[18] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indoka

[19] A fellebbezés nem megalapozott, az alábbiak szerint.

[20] A Kúria a csatlakozó fellebbezést visszautó döntéssel szemben előterjesztett fellebbezést a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül, ezért a határozat fellebbezési ellenkérelemre vonatkozó megállapításait figyelmen kívül hagyva kizárólag azt vizsgálta, hogy a csatlakozó fellebbezés visszautasítására jogszerűen került-e sor.

[21] Megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felperes csatlakozó fellebbezését az ügy érdemében hozott ítéletben utasította vissza, akként, hogy határozatának e rendelkezése ellen fellebbezési lehetőséget biztosított.

[22] A Kp. 84. § (1) bekezdésének előírása szerint a bíróság a per érdemében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben végzéssel dönt, erre figyelemmel a másodfokú bíróságnak a csatlakozó fellebbezést végzéssel kellett volna visszautasítania. Ugyanakkor az, hogy a másodfokú bíróság ítélettel, és nem végzéssel döntött a csatlakozó fellebbezés visszautasításáról, nem jelentett az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabályszegést, tekintettel arra, hogy a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 349.

§-a szerint a végzés tartalmára – a bevezető részre és az indokolásra vonatkozó kedvezőbb szabályok mellett – az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A fő különbség a jogorvoslathoz való jogban nyilvánul meg, mivel a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye, ugyanakkor a csatlakozó fellebbezést visszautasító döntése ellen a fellebbezés megengedett. A másodfokú bíróság ezért jogszerűen járt el, amikor a csatlakozó fellebbezést visszautasító rendelkezés ellen fellebbezést engedélyezett a Kp. 102. § (2) bekezdése és 112. § (1) bekezdése szerint, az ítélet további rendelkezéseivel szembeni fellebbezés lehetőségét pedig a Kp. 99. § (1) bekezdésére utalással kizárta. Erre figyelemmel nem sérült a felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való joga, mivel a másodfokú bíróság az általa meghozott döntés ellen – ugyanúgy, mintha végzését a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján irányadó Pp. 349. § (4) bekezdésének megfelelően jegyzőkönyvbe foglalta volna – a Kúriához történő fellebbezésre lehetőséget adott, amellyel a felperes élt is. A Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. 151. § (3) bekezdése szerint valamely határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével együtt kell pótolni az elmulasztott cselekményt is; erre figyelemmel a felperes igazolási kérelmének előterjesztésére a csatlakozó fellebbezés elbírálási formája nem volt hatással.

[23] Nem sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog és észszerű határidőn belüli elbírálás joga sem, mivel a felperes beadványát fellebbezési ellenkérelemként terjesztette elő, és annak egy részét a másodfokú bíróság csak a felperesnek a 2024. június 11-én megtartott másodfokú tárgyaláson tett kifejezett nyilatkozata alapján tudta csatlakozó fellebbezésként figyelembe venni.

[24] A másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezés előterjesztésének határidejével és helyével összefüggésben is helytállóan foglalt állást. A Kp. 105. § (1) bekezdése szerint a fellebbezést előterjesztő fél ellenfele és az érdekelt a fellebbezés közlésétől számított nyolc napon belül fellebbezési ellenkérelmet vagy csatlakozó fellebbezést terjeszthet elő. A Kp. 105. § (3) bekezdése értelmében a csatlakozó fellebbezési kérelemre a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. E szabályozásból kitűnik, hogy a Kp. a csatlakozó fellebbezés előterjesztésére a félnek – sajátképi szabályként – 8 napot engedélyez, így fel sem merülhet e vonatkozásban a Pp.-ben előírt 15 napos határidő alkalmazása. E szabály a csatlakozó fellebbezés benyújthatóságának kezdetét is meghatározza, és azt nem a fellebbezésről való tudomásszerzéshez, hanem a fellebbezés közléséhez köti. A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését a felperessel 2023. november 22-én közölte, ezért a felperes 2023. augusztus 29-i keltű beadványa csatlakozó fellebbezésként nem volt értékelhető.

[25] Azt, hogy a csatlakozó fellebbezést hol kell benyújtani, a Kp. külön nem szabályozza, e tekintetben a beadványokra vonatkozó általános szabályok szerint kell eljárni. A Kp. 28. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó volt a Pp. 114. §-a és – mivel a felperes az elektronikus kapcsolattartást választotta – a Kp. 29. § (1) bekezdésének utaló szabálya alapján a Pp. 611-621. §-ai is. A Kp. 102. § (1) bekezdés e) pontja szerint a fellebbezést vissza kell utasítani, ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó fellebbezésre jogosult nem jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő.

[26] A Kúria az Fpkf. 30.419/2021/5. számú – BH2022. 159. számon is közzétett – végzése elvi tartalmában (I.) rögzítette, hogy a tévesen más bíróságra benyújtott irat – benyújtásának idejével – nem tekinthető szabályszerűen és hatályosan teljesített eljárási cselekménynek. A bíróság központi kézbesítési rendszere által generált – az elektronikus kapcsolatot tartó fél beadványának informatikai szempontú ellenőrzéséhez kapcsolt – befogadás-visszaigazolásban megjelölt időpont akkor tekinthető és fogadható el az irat bíróságra érkezése idejeként (nem értve ide az áttétellel intézhető keresetlevelet, egyéb eljárást megindító kérelmet), amennyiben a fél az iratot szabályszerűen, a perrendtartásban

megjelölt bírósághoz nyújtja be. A tévesen, más bíróságra benyújtott iratok benyújtásuk idejével nem tekinthetők szabályszerűen és hatályosan teljesített eljárási cselekménynek. A bíróság központi kézbesítési rendszere által generált – az elektronikusan kapcsolatot tartó fél beadványának informatikai szempontú ellenőrzéséhez kapcsolt – befogadás-visszaigazolás [Pp. 612. §, BÜSZ 75/C. § (2f) bekezdés], az abban megjelölt időpont akkor tekinthető és fogadható el a kérdéses irat bíróságra érkezése idejeként (nem értve ide az áttétellel intézhető keresetlevelet, egyéb eljárást megindító kérelmet), amennyiben a fél az iratokat szabályszerűen, a Pp.-ben így megjelölt eljáró bírósághoz nyújtja be.

[27] Mindezek alapján a Kúria – részben eltérő indokkal – a Fővárosi Ítéltábla felperes csatlakozó fellebbezését visszautasító döntését a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján irányadó Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[28] *A Kp. 105. § (1) és (3) bekezdéséből következik, hogy a csatlakozó fellebbezést a fellebbezés közlésétől számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni, ezért a fél nem nyújthat be csatlakozó fellebbezést azelőtt, hogy vele a másodfokú bíróság a fellebbezést közölte volna. A csatlakozó fellebbezést a félnek az erre vonatkozó felhívást közlő másodfokú bírósághoz kell benyújtania.*

Záró rész

[29] A Kúria előtti eljárásban pernyertes alperes költséget nem igényelt, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.- 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes volt.

[31] A Kúria a Kp. 114. § (1) bekezdése, valamint Kp. 99. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[32] A további perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 20.

Dr. Farkas Katalin s.k. tanácselnök, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő